

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/5/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717208231
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6717208231.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v právnej veci žalobkyne Q. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. M. Z. XXXX/XX, XXX XX J., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, o zrušení rozhodcovského rozsudku a o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 14Csp/101/2017 - 20 zo dňa 03. októbra 2017, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením súd prvej inštancie odmietol podanie žalobkyne zo dňa 19. 05. 2017 v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že ani na výzvu súdu uznesením sp. zn. 14Csp/101/2017 zo dňa 26. 06. 2017 na odstránenie väd podania označeného ako „žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku“ doručeného súdu prvej inštancie dňa 30. 05. 2017, najmä aby žalobkyňa uviedla presné znenie petitu II. (uviedla výšku bezdôvodného obohatenia, uviedla zmluvy, z ktorých vyplýva vznik bezdôvodného obohatenia), žalobkyňa svoje podanie v naznačenom smere v súdom stanovenej lehote 10 dní nedoplnila, hoci bola zo strany súdu poučená, že v takom prípade, ak pre uvedený nedostatok nebude možné v konaní pokračovať, súd jej podanie odmietne. Predmetné uznesenie bolo žalobkyni doručené dňa 24. 07. 2017. Súd prvej inštancie z pripojeného spisu sp. zn. 18Er/417/2016 mal k dispozícii rozhodcovský rozsudok a zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru. Žalobkyňa súdu prvej inštancie doručila dňa 02. 08. 2017 len podanie označené ako „ návrh na obstaranie dôkazov“, v ktorom však uvedené nedostatky (vady) podania zo dňa 19. 05. 2017 neodstránila.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie v celom rozsahu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označila za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b) a písm. h) C. s. p. t.j. s tvrdením, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobkyňa súdu prvej inštancie vyčítala, že jej neposkytol súdnu ochranu pred úžerníckym konaním celoslovensky známej nebankovky voči nej, podpriemernému spotrebiteľovi. Mala za to, že v návrhu na obstaranie dôkazov zo dňa 02. 08. 2017 uviedla jasné dôvody k potrebe zabezpečenia dôkazov, ktoré žalovaný zámerne a dlhodobo odmieta vydať. Podľa názoru žalobkyne súd prvej inštancie konal v rozpore s dobrými mravmi a ustanoveniami § 132 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“), § 189, 296, § 295, C. s. p. a § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré v odvolaní citovala. Preto trvala na tom, aby súd uložil žalovanému povinnosť predložiť zmluvy, ktoré s ním v minulosti uzavrela, ako aj stručné vyčíslenie amortizačného finančného rozboru poskytnutého plnenia žalobkyni zo strany žalovaného ako veriteľa a úhrad žalobkyne, nakoľko mala za to, že žiadny prehľad spotrebiteľa o jeho finančnom plnení veriteľovi nenahradí rozbor plnenia evidovaný veriteľom,

ktorý nesplatenú istinu sleduje, eviduje a počíta z nej úroky k úhrade spotrebiteľovi. Žalobkyňa mala za to, že až následne bude schopná predložiť súdu odôvodnenie svojho odporu (zrejme mala na mysli žaloby) vo veci samej s dôrazom na konkrétne neprijateľné zmluvné podmienky, nakoľko ak súd určí niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej podmienky, neprizná plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uloží povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia. Žalobkyňa okrem uvedeného v odvolaní podala právny rozbor spotrebiteľských zmlúv s odkazom na rôzne zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a § 39a Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj rozhodnutia súdov - uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 56/2009 zo dňa 22. 09. 2010 a sp. zn. 2 Cdo 28/2009 zo dňa 26. 05. 2010 a uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 8C/289/2016 zo dňa 23. 10. 2017.

3. Žalobkyňa v odvolaní neuviedla, čoho sa odvolaním domáha (odvolací návrh), t.j. či žiada súd prvej inštancie, aby v rámci autoremedúry postupom podľa § 129 ods. 4 C. s. p. svoje uznesenie zrušil a vo veci konal ďalej, alebo subsidiárne žiada odvolací súd (ak súd prvej inštancie odvolaniu nevyhovie), aby napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolanie má tak v zmysle § 363 C. s. p. vadu - chýbajúcu náležitosť odvolania. Pre túto vadu odvolania však možno v odvolacom konaní pokračovať, nakoľko odvolací súd v zmysle § 381 C. s. p. nie je odvolacím návrhom viazaný.

4. Podľa § 385 ods. 1 C. s. p. na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

5. O tom, či je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie rozhoduje odvolací súd. Pokiaľ považuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie za správne, dokazovanie neopakuje (podľa § 384 ods. 1 C. s. p. zopakuje odvolací súd dokazovanie len v prípade, ak má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) a potom vychádza zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, ktorým je podľa § 383 C. s. p. viazaný.

6. V prejednávanej veci nevykonal odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C. s. p.).

7. Po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. dospel odvolací súd k názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a je potrebné ho podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdiť. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na toto v celom rozsahu poukazuje a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia reagujúc na odvolacie dôvody žalobkyne udáva, že súd prvej inštancie neznemožnil žalobkyni, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci.

8. Nesprávny procesný postup, ktorým súd prvej inštancie mal znemožniť žalobkyni, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces vidí žalobkyňa v tom, že súd prvej inštancie neobstaral od žalovaného na jej návrh dôkazy - zmluvy o spotrebiteľských úveroch uzavretých medzi žalovaným a žalobkyňou a finančný rozbor - prehľad platieb a ich započítanie na istinu a úroky z úveru. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne postupoval, keď trval na tom, že žalobkyňa musí najprv uviesť, čoho sa žalobou domáha v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého výšku musí žalobkyňa špecifikovať bez pomoci súdu. Žalobkyňa buď nechápe zmysel ustanovení C. s. p. slúžiacich na ochranu slabšej strany - spotrebiteľa, alebo podáva ich účelový výklad vo svoj prospech. Podľa § 132 ods. 3 C. s. p. žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Žalobkyňa však ani v žalobe, ani v návrhu na vykonanie dôkazov, ba ani v odvolaní súdu neuviedla, z akých dôvodov nemôže súdu predložiť dôkazy - zmluvy, od ktorých odvodzuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. V zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rôznych zneniach

(ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) vždy platilo, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Žalobkyňa nevedela, z akého dôvodu uvedenými zmluvami nedisponuje a teda ani nemožno určiť, či ich bez svojej viny nemôže pripojiť. V zmysle § 295 C. s. p. súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhoval, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz. Súd prvej inštancie tak aj učinil, keď si pripojil a oboznámil sa s obsahom exekučného spisu vedeného na danom súde pod sp. zn. 18Er/417/2016, z ktorého má pre posúdenie veci k dispozícii rozhodcovský rozsudok a zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej bol rozhodcovský rozsudok vydaný. Nakoľko však súd prvej inštancie z podania, ktoré by mohlo byť podľa obsahu žalobou, nevedel z opisu rozhodujúcich skutočností určiť, či žalobkyňa požaduje vydanie bezdôvodného obohatenia len na základe plnení z tejto zmluvy, alebo aj z iných zmlúv, žiadal žalobkyňu aspoň uviesť, o aké zmluvy sa jedná. V zmysle § 296 C. s. p. spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú. Toto ustanovenie hovorí len o tom, dokedy má spotrebiteľ právo dopĺňať skutkové tvrdenia ohľadne rozhodujúcich skutočností potrebných pre právne posúdenie veci a dokedy má predložiť alebo aspoň označiť dôkazy na ich preukázanie. Podľa § 189 C. s. p. súd môže uložiť tomu, kto má vec potrebnú na zistenie skutkového stavu, aby ju predložil. Na to, aby súd žiadal od niekoho, aby predložil nejaký dôkaz, však musí mať súd prvej inštancie najprv ujasnené zo žaloby, čo je predmetom konania. Žiadne z týchto ustanovení nehovorí o tom, že súd prvej inštancie má za žalobcu ako spotrebiteľa určiť výšku bezdôvodného obohatenia, t.j. určiť, čoho sa žalobca domáha (žalobný návrh). Predchádzajúce zákonné ustanovenia C. s. p. sa týkajú iných náležitostí žaloby vyžadovaných ust. § 132 ods. 1 C. s. p. - pravdivého a úplného opísania rozhodujúcich skutočností a označenia dôkazov na ich preukázanie, nie však žalobného návrhu. Zvýšená ochrana spotrebiteľa spočíva v tom, že opis rozhodujúcich skutočností a označenie dôkazov môže spotrebiteľ dopĺňať aj v priebehu súdneho konania až do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, to však neplatí o žalobnom návrhu. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ust. § 216 C. s. p., podľa ktorého súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Z týchto ustanovení je zjavné, že žalobca musí určiť, čoho sa domáha, a súd len v prípade, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu (čo nie je tento prípad) môže prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú. Stále však platí, že žalobca musí uviesť, čoho sa domáha, t. j. v tomto prípade výšku bezdôvodného obohatenia, pretože súd je v zmysle § 216 C. s. p. týmto žalobným návrhom viazaný. Ak však žalobný návrh chýba, súd nevie, o čom má konať a čím je viazaný. Ak je predmetom návrhu na začatie konania peňažné plnenie, musí byť v návrhu uvedená presná výška peňažnej sumy, ktorú navrhovateľ požaduje. Ak to tak nie je, návrh nespĺňa náležitosti požadované zákonom (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 70/2010 zo dňa 29. 06. 2010).

9. Neobstojí ani argument žalobkyne, že len žalovaný ako veriteľ je schopný podať finančný rozbor o tom, koľko peňažných prostriedkov jej poskytol, koľko ona uhradila, a čo z týchto úhrad bolo započítané na istinu a úroky z úveru a len z toho sa dá vyvodiť, aká je výška bezdôvodného obohatenia. Ako z opisu skutkového stavu v žalobe vyplýva, žalobkyňa sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaného z dôvodu, že má za to, že úver, ktorý jej žalovaný poskytol je bezúročný a bez poplatkov. Ak by sa v priebehu konania ukázalo, že je to tak, v takom prípade je irelevantné, ako si žalovaný započítal úhrady žalobkyne na úroky, či poplatky, nakoľko na takéto započítanie sa neprihliada a všetko, čo žalobkyňa zaplatila žalovanému na úver sa započítava len na istinu úveru, ktorú poskytol žalovaný žalobkyňi. Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa sama je schopná výšku prípadného bezdôvodného obohatenia vypočítať a to jednoduchým spôsobom. Od výšky úveru, ktorý jej poskytol žalovaný, odpočíta jej úhrady na úver, ktoré poukázala žalovanému. Rozdiel činí výšku bezdôvodného obohatenia.

10. Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že ak súd určí niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej podmienky, neprizná plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uloží povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia a že až na základe toho bude schopná predložiť súdu odôvodnenie svojej žaloby. K tomu odvolací súd poznamenáva, že sa jedná sa o nepresnú citáciu ust. § 298 ods. 2

C. s. p., podľa ktorého ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Je pravdou, že súd môže vo výroku rozsudku určiť neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 298 ods. 1 C. s. p. aj bez návrhu (výnimka z viazanosti návrhom), avšak súd prvej inštancie od žalobkyne ani nepožadoval, že by určila zmluvné podmienky, ktoré považuje za neprijateľné. Ust. § 298 ods. 2 C. s. p. však nehovorí o tom, že by súd prvej inštancie aj bez návrhu mal určiť aj výšku bezdôvodného obohatenia, hovorí vo vzájomných súvislostiach s ostatnými jeho ustanoveniami (viď § 216 C. s. p.) len toľko, že ak spotrebiteľ v konaní požaduje bezdôvodné obohatenie, či finančné zadosťučinenie, a toto sa odvíja od vyslovenia neprijateľnosti niektorej zmluvnej podmienky súdom, súd ho prizná (v spotrebiteľom požadovanej, resp. nižšej výške).

11. Pokiaľ žalobkyňa poukazuje na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) jeho použitie v tomto prípade neprichádza do úvahy z nasledovných dôvodov:

12. Podľa § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

13. V tomto konaní sa žalovaný (predávajúci, v širšom kontexte aj dodávateľ, či veriteľ) zatiaľ ničoho nedomáha, naopak žalobkyňa ako spotrebiteľka sa okrem iného domáha vydania bezdôvodného obohatenia voči žalovanému.

14. Ďalej odvolací súd uvádza, že je nad rámec odvolacieho konania vysporadúvať sa s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka uvedenými v odvolaní, nakoľko tieto sa týkajú právneho posúdenia veci samej, a nakoľko bolo podanie v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia odmietnuté, vo veci samej súd prvej inštancie ohľadne tohto nároku v tomto konaní konať a rozhodovať už nebude. Je však prinajmenšom zvláštne, že žalobkyňa na jednej strane vyžaduje od súdu prvej inštancie, aby vyžiadal od žalovaného zmluvu, resp. zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pretože ona ich s odkazom na ustanovenie § 132 ods. 3 C. s. p. bez svojej viny nemôže predložiť, nad druhej strane okrem iného podáva právne posúdenie veci ohľadne textu zmluvy, resp. zmlúv (viď bod 1.3 odvolania: „Jedná sa o texty zmlúv s charakterom vopred pripravenej formulárovej zmluvy, ktorú veriteľ opakovane uzatvára a používa vo vzťahu k neobmedzenému okruhu spotrebiteľov.“) a vyvodzuje z nich, že je, resp. sú bezúročné a bez poplatkov (viď žaloba).

15. K rozhodnutiam súdov, na ktoré sa odvoláva žalobkyňa v odvolaní, odvolací súd podotýka, že ňou uvádzané uznesenia Najvyššieho súdu SR pojednávajú o naliehavom právnom záujme, ktorý sa tejto veci netýka, podanie bolo totiž odmietnuté nie pre nedostatok naliehavého právneho záujmu, ale pre chýbajúci údaj o výške bezdôvodného obohatenia (navyše nedostatok naliehavého právneho záujmu by viedol k zamietnutiu žaloby, nie k odmietnutiu podania). Uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves sa týka pripustenia zmeny žaloby, ktorá mala všetky náležitosti, ale v priebehu konania bol učený návrh na pripustenie zmeny žaloby. Jedná sa teda opäť o rozhodnutia vytrhnuté z kontextu a nič nehovoriace o tom, že žalobca, aj keď je spotrebiteľom, nemá povinnosť špecifikovať žalobný návrh.

16. Preto má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie neporušil právo žalobkyne na spravodlivý proces, správne vec posúdil a správne postupoval, keď podanie žalobkyne zo dňa 19. 05. 2017, ktoré je podaním vo veci samej, v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia odmietol, nakoľko v dôsledku neodstránenia vady podania - chýbajúci žalobný návrh spočívajúci vo výške bezdôvodného obohatenia - v súdom prvej inštancie stanovenej lehote, ani v odvolacej lehote v konaní o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nemožno pokračovať. Žalobkyňa bola o následkoch neodstránenia väd podania poučená.

17. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že podanie žalobkyne bolo odmietnuté len v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia, t.j. v časti o zrušenie rozhodcovského rozsudku zostalo uznesením o čiastočnom odmietnutí podania nedotknuté a v tejto časti bude súd prvej inštancie v konaní pokračovať. Taktiež žalobkyni nič nebráni uplatniť si vydanie bezdôvodného obohatenia aj s uvedením jeho výšky samostatným podaním vo veci samej, nakoľko uznesenie o odmietnutí podania je rozhodnutím procesným, nie rozhodnutím vo veci samej, teda nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci (rei iudicatae).

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.);

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).